

12 november 2013: ilja

Vandaag mogen we uitslapen. We hoeven pas om 11.00 uur bij de duikschool te zijn. We hebben gelukkig weer onze eigen kamer gekregen met meer ruimte. Het ontbijt van vanochtend was remco zijn lievelingsmaal: rijtebrij ;-). Na gisteren al rijst als ontbijt zit hij nu mogelijk nog chagrijniger naar zijn bord te kijken. Ik geef wat banaan en suiker en door elkaar geroerd is het best te nassen. Echt vrolijk wordt ie er niet van.

Gisteravond heeft het keihard geonweerd en is de bliksem in het electriciteitsnetwerk geslagen. Dat had 2 gevolgen: Teoh was aan het gamen op zijn telefoon die aan de lader lag, hij kreeg even heel veel volt door zich heen, maar gelukkig was hij met de grond verbonden en is het een fitte jongeman. Na een paar minuten stevige hartfibrilaties voelde hij zich energiekeer dan ooit! Hij kreeg van ons dan ook meteen de bijnaam superman. Het 2e gevolg was dat ons toch al instabiele internet er nu helemaal uitlag. Het modem had het nu compleet begeven. Maar er werd meteen een monteur gebeld die een uurtje of wat later alles heeft gerepareerd en als geluk bij een ongeluk hebben we nu supersnel internet. Iedereen is dan ook druk aan het mailen, facebooken, reviews schrijven, skypeen etc. Etc. Ook de eigenaar wil het uitproberen en belt zijn zoon op skype. Dit lukt niet. Hij vraagt om hulp en al snel fix ik het "probleem". Hij had een ander wachtwoord gekregen en dat niet in zijn laptop veranderd. Ook deden zijn luidsprekers het niet, kwestie van stekkertje in het juiste gaatje stoppen. Man weer gelukkig en ik blij dat ik hem heb kunnen helpen. Het gevolg is dat ik nu met zijn zoon aan het skypeen ben terwijl de rest ongeduldig op me staat te wachten om te gaan duiken. Ik vertel zijn zoon dat hij zich zo gelukkig mag prijzen met zulke lieve ouders en schep meteen ook even op over onze eigen ouders. Nee, we zijn heel tevreden en zouden graag langer willen blijven maar onze vlucht gaat de 15e. Dan brei ik er maar een eind aan want het wordt nu echt laat.

We rijden met de tuktuk naar de duikschool voor helaas onze laatste duik. Dat het maar een hele mooie mag worden. De duikstek is een scheepswrak uit 1907, het schip ligt in verschillende delen op de bodem en het is niet heel diep, wat betekent dat we lekker lang kunnen duiken. Onze Rus is weer van de partij en 2 engelse dames die nog niet zo heel ervaren duikers zijn. Met 3 instructeurs, een divemaster en rescueduiker om hen heel voelen ze zich vast heel veilig. We varen uit en 25 minuten later zijn we er. Het anker wordt uitgegoid, maar blijkbaar misgegoid. Onze divemaster moet erachteraan duiken om hem vast te gaan maken. Dan kunnen we eindelijk naar beneden. Maar wat is dat.....3 meter zicht!! We zijn niet in nederland hoor! Gisteren is het natuurlijk noodweer geweest en de hoge golven en de regen verpesten ons zicht onder water. Ach, wij zijn dit wel gewend maar de dames vinden het schijnbaar minder leuk. Teoh en de Rus vermaken zich ook wel en er zijn flinke scholen vis, en kleine barracudas aan het dollen onder water. Er staat een behoorlijke deining en we worden

Laatste duikdag

Geschreven door Remco & Ilja
maandag 18 november 2013 13:48 -

flink door elkaar geschud. Het is oppassen omdat het wrak zo nu en dan flinke uitsteeksels heeft en je soms wel een meter of 2 heen en weer wordt geslingerd. We hebben in ieder geval veel lol met de vis en dit zou een prachtige duikstek zijn geweest als het zichtbeter was geweest. We komen boven na een uurtje en varen terug naar de duikschool. Daar nemen we afscheid van een leuk duikteam en zeggen morgen nog even langs te komen om de film te brengen.

De middag brengen we door in het guesthouse, even gezellig kletsen onder het genot van fruit, kaas en boterhammen. Remco verdwijnt later op de dag naar de achterkant van de woning om daar samen met de mannen arak te zuipen. Dat is de plaatselijk gestookte whiskey. Na een halve liter kijkt ie niet helemaal frisjes meer uit zijn ogen.....